

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/69/2019
Identifikačné číslo spisu:	3218010002
Dátum vydania rozhodnutia:	10.06.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:3218010002.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci obvineného E. T. a spol. v bode č. 1., 2. a 3. obžaloby pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona spáchaný v bode 2. obžaloby spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 10. júna 2020 v Bratislave o dovolaní obvineného E. T. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 17. júla 2018, sp. zn. 23To/71/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného E. T. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou z 25. apríla 2018, sp. zn. 3T/1/2018, bol obvinený E. T. uznaný za vinného zo spáchania v bode č. 1., 2. a 3. obžaloby obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. spáchaný v bode 2. obžaloby spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že

1. Obvinený č. 1 E. T. od presne nezistenej doby, pravdepodobne od mesiaca júl 2016 až do dňa 10. júla 2017, na presne nezistenom mieste si zadovážoval metamfetamín (pervitín), a to od doposiaľ nestotožnených osôb, ktorý následne prechovával pri sebe na rôznych miestach v okrese T. a následne tento pervitín ďalej predával a dával na rôznych miestach v okrese T. osobám:

- A. B. v období, približne od mesiaca júl 2016 asi raz za dva týždne po tom, čo bol telefonicky kontaktovaný A. B. z jej telefónneho čísla XXXX/XXX XXX, že potrebuje dávku pervitínu, E. T. si presne nezisteným spôsobom na presne nezistenom mieste zadovážil pervitín, ktorý po jeho zabezpečení neoprávnene prechovával pri sebe a následne sa jej ozval a väčšinou prišiel za ňou domov na ul. J. č.

XXXX/XX v T. F. T., kam jej pervitín priniesol a viackrát jej takto predal dávku pervitínu za 5 € alebo 10 €, alebo jej takto pervitín priniesol a odovzdal jej ho, za čo ho nechala u seba prespať,

- E. W., ktorému od presne nezisteného času, pravdepodobne od mája 2017 pravdepodobne do júla 2017, nepravidelne, predal pervitín v T. pri herni M. v mestskej časti zvanej C., doposiaľ celkovo nezistený počet krát, a to najmenej trikrát, kde pri jednotlivom predaji jednej skladačky pervitínu mu obvinený E. T. predal tento pervitín za 10 €,

- H. R., ktorému od presne nezisteného času pravdepodobne od apríla 2017 pravdepodobne do júla 2017, nepravidelne, predal a dal pervitín na rôznych miestach v T., najčastejšie pri herni M. v mestskej časti zvanej C., celkovo doposiaľ nezistený počet krát, asi 4 krát mu pervitín predal, kde pri jednotlivom predaji jednej papierovej skladačky pervitínu mu obvinený E. T. predal tento pervitín za 10 €,

pričom pervitín - metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

2. Obvinený č. 1. E. T. dňa 10. júla 2017 po tom, čo bol o 20.55 hod. kontaktovaný A. B. z jej telefónneho čísla XXXX/XXX XXX na mobil E. T. s číslom XXXX/XXX XXX, po predchádzajúcej spoločnej dohode odovzdal v byte na ul. J. G. Q. č. XXXX/X v T. F. T. obvinenému č. 2 E. U. 2 ks papierových skladačiek, ktoré obsahovali spolu 46 mg materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s koncentráciou účinnej látky 65,1 % hmotnostných, (báza) s obsahom 30 mg absolútneho metamfetamínu, čo spolu zodpovedalo najmenej 2 bežným jednotlivým dávkam drogy s pokynom, aby pervitín odniesol A. B. do hostinca P. v T. a prevzal od nej kúpnu cenu 10 €, na čo obvinený č. 2 E. U. ako spolujazdec vo vozidle Škoda Octavia ev. č. Q.: XXXL., čiernej farby, vlastníkom ktorého vozidla je E. R. skladačky prevzaté od obvineného č. 1 E. T. neoprávnene pri sebe vo vozidle prechovával a previezol ich k hostincu avšak bezprostredne pred odovzdaním bol zadržaný políciou, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach, a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok

3. Obvinený č. 1 E. T. si v presne nezistenej dobe, presne nezisteným spôsobom, na doposiaľ nezistenom mieste zabezpečil sušené konope s hmotnosťou 595 mg, s koncentráciou tetrahydrokanabinolu 12 % hmotnostných, obsahujúce 71 mg THC, čo zodpovedá najmenej dvom bežným jednotlivým dávkam tejto drogy, ktoré dňa 09. júla 2017 priniesol so sebou do bytu na ul. J. G. Q. č. XXXX/X v T. F. T., ktorý v tom čase užíval obvinený č. 2 E. U., kde ho neoprávnene prechovával až do dňa 10. júla 2017 do 22.10 hod., kedy bolo uvedené konope zaistené pri domovej prehliadke, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Za to bol obvinený E. T. odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím § 38 ods. 2 Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. bol obvinený zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné opatrenie - ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. bolo obvinenému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podali odvolania obvinený E. T. a obvinený E. U.. Odvolanie podala i prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne. Krajský súd Trenčín o nich rozhodol uznesením zo 17. júla 2018, sp. zn. 23To/71/2018, tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolania oboch obvinených a

prokurátorky Krajskej prokuratúry Trenčín zamietol, pretože neboli dôvodné.

Obvinený E. T. podal prostredníctvom obhajcu H. D. dovolanie smerujúce proti naposledy zmienenému rozhodnutiu odvolacieho súdu zo 17. júla 2018, sp. zn. 23To/71/2018. Ako dovolací dôvod uplatnil ten podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený E. T. namietal nesprávnosť postupu súdu z hľadiska právneho posúdenia pri skutku 1/ rozsudku, ktorá spočívala v tom, že podľa vykonaných dôkazov, tak prípravné konanie ako i dokazovanie na hlavnom pojednávaní nepreukázali, že mal predávať omamné látky. Takémuto záveru má v podstate zodpovedať aj vyhodnotenie záznamov telefonických rozhovorov svedkov A. B. a H. R., pričom súd k nesprávnemu posúdeniu skutku mohol dospieť aj tým, že ignoroval tvrdenie obvineného o reálnej možnosti použitia jeho telefónneho prístroja aj inými osobami ako ním. Pri právnom posúdení skutku 2/ rozsudku súd nevezal do úvahy, že v kritickom čase boli v byte odsúdeného E. U. viaceré osoby. To znamená, že súd nevyhodnotil eventualitu, že právne niektorá z týchto osôb určitým spôsobom mohla a disponovala drogovým materiálom. Po tom, čo súd nesprávne právne posúdil zistené skutky dôsledkom jeho postupu bolo nesprávne použitie hmotnoprávneho ustanovenia. Výsledkom nesprávneho použitia hmotnoprávneho ustanovenia bolo uloženie neprimeraného trestu. U obvineného bolo možné konštatovať preukázanie všetkých podmienok pre využitie ustanovenia § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu.

Záverom obvinený navrhol, aby po zistení dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolací súd rozsudkom vyslovil vytýkané porušenie zákona.

K podanému dovolaniu obvineného E. T. sa vyjadrila prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín, a to v tom smere, že s argumentáciou ku dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. sa nestotožňuje. Navrhla, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c) Tr. por. na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.], osobou oprávnenou na jeho podanie [369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a tiež, že obvinený pred jeho podaním využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že podané dovolanie nie je dôvodné a podľa § 382 písm. c) Tr. por. ho odmietol, keďže je zrejmé, že dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nie je splnený.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Čo sa týka viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., k tomu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. Teda zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám vytýkaným v dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. a ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Tr. por., alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por. bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Tr. por., ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný právne uplatniteľný dôvod dovolania, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd dovolaniu vyhovie postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď k tomu bližšie uznesenie najvyššieho súdu zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Vo vzťahu k uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať, ani meniť.

Ako z uvedeného ustanovenia, tak aj z inštitútu dovolania je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinstančné. Dovolací súd je teda viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili sudy nižšej inštancie. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné taktiež uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať (to neplatí len pre dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Tr. por.). Povedané inými slovami, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, no nikdy nie námietky skutkové.

Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať (dokazovanie tu právna úprava pripúšťa len celkom výnimočne a v značne obmedzenom rozsahu, keď môže byť zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní - viď § 379 ods. 2 Tr. por.). Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd (v zmysle druhej vety § 317 ods. 1 Tr. por. však nie obligatórne). Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Z kontextu vyššie uvedeného je potom zrejmé, že tvrdenia obvineného E. T., ktoré smerovali len k nesprávnosti a neúplnosti skutkových zistení, rozsahu dokazovania a hodnoteniu dôkazov, stoja zjavne mimo uplatnený dovolací dôvod § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. ako i akéhokoľvek iného uplatniteľného dovolacieho dôvodu, a preto sa nimi nie je potrebné ďalej zaoberať.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obvineného, najvyšší súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnou kvalifikáciou vykonanou súdmi nižšieho stupňa.

Vo všeobecnosti sa žiada podotknúť, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje potom naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd pritom opätovne zdôrazňuje, že konanie E. T. bolo subsumované pod správnu skutkovú podstatu.

Dovolací súd nezistil pochybenie súdov ani pri ukladaní trestu obvinenému.

Nakoniec dovolanie nie je dôvodné ani pokiaľ ide o tvrdenie obvineného, že nevyužitím inštitútu podľa § 39 Tr. zák. zo strany súdov došlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. V danej veci ku tomu najvyšší súd len uvádza, že nepoužitie ustanovenia § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu nezakladá žiadny dovolací dôvod.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. teda nie je splnený.

S poukazom na vyššie uvedené najvyšší súd rozhodol tak, ako je vyjadrené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.